

Autor: Sam Green

David Cameron prohlásil, že teroristický útok byl „zradou islámu“ – zkuste to říct vrahům, kteří tento čin spáchali

Svět se včera probudil do dalšího *déjà vu*. Masakr a stětí britského vojáka Lee Rigbyho, přímo před kasárnami ve Woolwich ve východním Londýně, spáchaný dvěma v Británii narozenými konvertity k islámu, je jen dalším odporným příkladem toho, čeho je „náboženství míru“ schopno.

Praktika stětí hlavy není v islámu ničím novým. Jde zpět až do dob, kdy Mohamed nařídil popravu sedmi set židovských mužů kmene Banú Qurajza za údajné spiknutí proti němu. [1] Z nedávné minulosti můžeme uvést příklady masakru rodiny Fogelových, [2] novináře Daniela Pearla, [3] nebo Nicka Berga. [4]

A i přesto jak britský ministerský předseda a londýnský starosta trvají na tom, že to co jsme měli možnost vidět na vlastní oči, jednoduše není pravda. David Cameron prohlásil, že teroristický útok byl „zradou islámu,“ zatímco Boris Johnson měl naspěch s „evidentním důvodem,“ že je „nesprávné dávat vinu islámu“ za tuto vraždu.

Zkuste to vysvětlit těm dvěma, kdo rozsekali Lee Rigbyho, zatímco křičeli „Alláhu akbar“ a poté poskakovali okolo s rukama od krve, dožadujíc se kolemjdoucích, aby je fotografovali. Jeden z vrahů, Michael Adebolajo, islámský konvertita a samozvaný kazatel měl dokonce pro tuto příležitost i připravené malé kázání. Prohlásil, že útok je pomstou za vraždění muslimů v Afghánistánu. Poté dodal „*Přísaháme při věčném Alláhovi, že proti vám nepřestaneme bojovat. Jediný důvod, proč jsme to udělali, je to, že muslimové umírají dennodenně. Zub za zub, oko za oko!*“

Afghánistán říkáte? Nehledě na to, co se děje v Sýrii, kde byly téměř jistě použity chemické zbraně a rakety Scud vládními silami proti civilistům. [5] Kde během dvou let přišlo téměř 100 tisíc lidí o život v jednom z nejbrutálnějších a nejintenzivnějších konfliktů na světě. Kde Asadovy jednotky tvořené převážně **alevity**, byly vybízeny aby znásilňovaly sunnitské ženy,

[6] mučily děti a ponechávaly je pak osudu ve zničených městech a vesnicích. Sýrie, kde rebelové znetvořují těla svých obětí a výzývají ke kanibalismu před objektivy kamer. [7]

A co další konflikty, kde jsou muslimové hromadně vražděni? **Genocida v Dárfúru** je konfliktem mezi nepřátelými muslimskými frakcemi, který stejně jako konflikt v Afghánistánu, trvá více než deset let. Zatímco však počet obětí v Afghánistánu je řádově v destitisících, dárfúrský konflikt již čítá statisíce, včetně dvou a půl milionu lidí vyhnaných ze svých domovů a mnoha milionů uprchlíků závislých na humanitární pomoci. Tisíce lidí je každý měsíc zabíjeno mačetami. Což je fyzicky výjimečně namáhavá činnost. A přesto okolo konfliktu panuje ticho.

Takže si to přiznejme narovinu. Není to kvůli umírání muslimů, co by vedlo tyto bestiálně jednající mladíky k aktům barbarismu jak ze šestého století. Tito vrazi nemají žádný problém se zabíjením žen, mužů nebo dětí.

Jejich problémem je, kdo je oprávněn vraždit a jménem koho. Syrský prezident Asad může, stejně jako prezident Súdánu Omar al-Bašír nebo Ahmadínedžád v Íránu. Téměř každý zločinný diktátor od Saddáma přes Múbaraka, Kaddáfího až po Ben Aliho mohl a praktikoval tuto činnost po léta, bez jediného hlasu protestu islámských duchovních představitelů, ať již v Evropě nebo na Blízkém Východě. Naopak, mnoho těchto diktátorů je dodnes v arabském světě stále oslavováno.

Problémem tedy není morálka, tak jak ji známe na Západě. Pokud by tomu tak bylo, muslimové by právě teď na protest zasypávali zápalnými láhvemi syrské a súdánské velvyslance v Londýně. Což však nečiní.

A to by nám mělo něco velmi důležitého napovědět o pnutí, který dnes pohání mladé muslimy v Británii, Evropě a na Blízkém východě. A to, že islám je mnohem více o politické ideologii, než o morálce. A proto je některým dovoleno vraždit, masakrovat a stínat hlavy. Zatímco ostatním ne.

Islám, který stojí za vraždou Lee Rigbyho, den za dnem sílí a získává na sebejistotě. Je čas, aby se Británie probudila a uvědomila si skutečnost, že už je pozdě bojovat s ním na plážích. [8] Protože bitva se již odehrává v jejích ulicích.

Článek **The London Beheading: A Betrayal of Britain, Not Islam** vyšel dne 26. května na stránkách Arutz sheva.

Poznámky:

[1] Kmen Banú Qurajza.

[2] Fogel family massacre. Autor má na mysli fakt, že „podle několika zpráv byla nemluvněti useknuta hlava, ačkoli jeden zdroj uvádí, že její hrdlo bylo tak hluboce podříznuto, že jí byla „téměř utáta hlava“.

[3] Zadržený pákistánský radikál. Uřízl hlavu Američanovi? Týden.cz, 18. března 2013.

[4] Al-Kajda stála amerického rukojmího. iDnes.cz, 11. května 2004.

[5] Zde se autor pouští na velice tenký led, viz zprávy o užití chemických zbraní rebely Syrians trade Khan al-Assal chemical weapons claim, UN notes ‚concrete suspicions‘ that Syrian rebels used chemical weapons nebo ukořistění raket Scud rebely Islamist Syrian rebels reportedly seize Scud missiles.

[6] Zde se autor evidentně plete, poněvadž např. dle údajů stránek The Clarion Project (které v žádném případě nelze podezřívat ze sympatií k Bašáru Asadovi) vyzýval saúdskoarabský radikální sunnitský duchovní Muhammed al-Arifi k uzavírání krátkodobých (několikahodinových, aby se „dostala řada“ na všechny islamistické rebely) „sňatků“ za účelem pohlavního styku se syrskými ženami. Mezi podmínky fatwy patřilo aby ženy měly alespoň 14 let a byly rozvedené nebo ovdovělé.

[7] Syrský rebel před kamerou vyřezal vojákovi srdce z těla a zakousl se do něj. Novinky.cz, 13. května 2013.

[8] Narážka na citát Winstona Churchilla, který pronesl ve svém projevu po evakuaci Dunquerque 4.6.1940: „Musíme ubránit náš ostrov, za jakoukoli cenu, musíme bojovat na plážích, musíme bojovat na místech vylodění, musíme bojovat na polích a v ulicích, musíme bojovat na kopcích; jediné, co nemůžeme, je ustoupit.“